

Цане Ризески

ВО МЕЃУВРЕМЕ

ТЕМНАТА СТРАНА НА КОРЕНОТ

ПОДЗЕМНИ СВОНА

ТРЕПЕТНО ДЛАБАТ ПОДЗЕМНИ ВОДИ
КАМЕНОТ МУДРО ПОСЕАЛ СОН

ДОЛГО СЕ БУДЕВ НА ПОСТЕЛА ЗЕМНА
ПРЕД ИСТИНАТ ОГАН ОД ПЕПЕЛ И ПРАВ

НА ЧЕКОР ОД ТЕБЕ ПОСАДИВ РАЦЕ
ЛИСНАТИ ПЕРЈА НАД РАЗГРАНЕТ ПИР

А ЈАС ПАК ЧИНЕВ СЕНКИ ОД КРИЛЈА
НАД ПЛАМЕНОТ ЧЕЛО ЦРН ПРЕВЕЗ НА ДЛАН

ЕДНАШ ОД НЕМОЌ ДА ПРИКРИЕШ СИЛА
СИ ПРЕКРШИЛ НОЗЕ ДА ПРИКОВАШ ОД

НЕМЕВ ОД УБОСТ ДА ПРЕКЛОПАМ ОЧИ
ОД УМОРНО ТЕЛО ДА ИСЦЕДАМ СОК

СРЕД ТАТНЕЖЕН ЕКОТ НА ОЛУЈНА БУРА
СИ ПОДИГНАЛ ГРАДИ А СТИШУВАЛ ГЛАС

И РАСПНАТО ВИСЕВ НАД ПЛАМЕНИ ГРЛА
ОД КОШМАРНИ СНИШТА ДА ИЗЛУДАМ В ЧАС

СИ ПРЕТВАРАЛ УСНИ ВО КАМЕН БРАЗДИ
ОД ДОЖИВОТНИ КАПКИ СИ ЗГАСНУВАЛ ЖЕД

КЛЕЧЕВ И МОЛЕВ НАД НЕВИНИ ЗОРИ
КО ПРОСЈАК ШТО В НОЌТА КОЛЕНО СВИЛ

УШТЕ СИ СТИГНАЛ ДА РАЗБРАНИШ ВОДИ
ВЕТРОВИ ЈУЖНИ ЗА ПОДЗЕМЕН СВОН

ШТОМ ИСКОПАВ РАЦЕ ОД УТРОБА ЗЕМНА
ДИВ КОРЕН ШТО РИЕ ПО НЕБЕСЕН ПЛОД

ТЕЛЕСНО БУДЕЊЕ

ВО ЧАИРОТ ЦРКОВНАТА КАМБАНА
ГО ОЗНАЧУВА ВРЕМЕТО
ПОСТОЈАНИТЕ ВЕТРОВИ БЛАКОНАКЛОНО СЕ ПОДАВААТ
КАКО БЛУДНИ ДЕВОЈКИ
ОГОРЧЕНИ ОД СВОЈОТ ЧИН
УТРИНАВА СЕ БУДАМ СО ТЕЖОК МИРИС
НА СТАРО ПРЕСУШЕНО ДРВО
И СО РАЗУЛАВЕНА ГЛАВА НА СЕКОЈДНЕВИЕТО
БАРАМ ИЛЈАДА НАЧИНИ ДА СЕ ЗБОГУВАМ
КАКО ДОСЛЕДЕН ЕМИГРАНТ НА МОНОТОНИЈАТА
БАРАМ НЕШТО БЛАГОСЛОВЕНО ШТО МИ ОДМИНУВА
ОД ПОВРЕМЕНОТО ПРЕРАСКАЖУВАЊЕ
НА ЛУЃЕТО ШТО ГО НАПУШТАА ГРАДОТ

ЗА ПОТАМУ КРАЈ

СЕНКИ БЕА ЗАПЛИСКАЛЕ
ВО МАТНИОТ ПРЕЛИВ НА СТРАСТА
КОГА СОНОТ СИ ПОБАРА
ПРИЗЕМЕН ЧЕКОР
КАКО НЕЖНО БИ СЕ ПРИВИЛ
ВО РАСПОСЛАНИОТ СКУТ
НА МОДРАТА РЕКА

НЕМАШЕ НИ ТЕМЕН ПРЕВЕЗ
ОД РАСПЛАМТЕНИ БОИ
ЗА ДА СЕ ПРЕСЛИКА СИНИЛОТО
НИТУ МОЖЕШЕ НЕШТО ДА СЕ КАЖЕ
А ДА НЕ СЕ ПОБЕГНЕ
ОД ВОДЕНИТЕ ОЧИ
ШТО ОД СЕКАДЕ НАВИРАА

САЛ ТАТНЕЖЕН ЕКОТ СРЕД БУРА
ЛУДНИЧАВ ПОВИК И ГНЕВ
ПРЕД ИСКРШЕНОТО ОГЛЕДАЛО НА СОНОТ
СО КРВАВИ РАЦЕ НА СЛЕПЕЦ
ШТО БЕЗ НИЕДЕН ЧЕКОР
ДОЧЕКАЛ ДЕН

СТРАШНО НО ОТТОГАШ
НИКОГАШ НЕ СОНИВ

НАЛИК НА ГОЛА ЖЕНА

СЕ УШТЕ ДИВИ КОЊИ
КУЧИЊА БЕСНИ ЛААТ
НОЌТА Е ЦРНА РЕКА
ДЛАБОКО СКРИТО ДНО
ПОТАЈУМ САМ ВО МРАКОТ
БЕЗДОМЕН СКИТНИК НЕМЕЕ
НЕЧИЕ ОКО МОРИ
В ПАЗУВИ БЛУДЕН СОН

ЗАТОА САМО РЕСИ
ОД МОМИНСКИ ПРЕВЕЗ БЕЛ
ОД ПЕПЕЛТА СЈАЈ ШТОМ ПЛАМНЕ
И ШТОМ БЛИКНАТ ОД НЕКАДЕ
ПОДЗЕМНИ ДИВИ ВОДИ
В ГРАДИ ДА ЗГАСНАТ ЖЕД
А ПОТАМУ НЕКА ЛУДАТ
ПРЕД РАЗРУШЕН КУЌЕН ПРАГ

ОД ИСКОНИ ЗБОРОТ ПЕНИ
РОМОРИ КАМЕН БЕЛ
НАЛИК НА ГОЛА ЖЕНА
УДАВЕНА В РЕЧЕН ВИР
ПОСЕАЛ МРАКОТ КОСИ
РАЗБУКТИЛ В ГРАДИ ПЛАМ
ОД УТРОБА ДИВИ ЗВУЦИ
ЗА НЕБЕСЕН СВЕЗДЕН ПИР

ТЕМНАТА СТРАНА НА КОРЕНОТ

ДРВОТО ГО ИМА МОЕТО СЛЕПИЛО
ЈАС САМ ОД СЕБЕ СЕ РАЗГРАНУВАМ И ШИРАМ
ПУШТАЈЌИ КОРЕЊА ВО СВОЈАТА УТРОБА
ДА РАЗЗЕЛЕНЕАМ
ЈАС САМ ОД СЕБЕ СЕ РАЗГРАНУВАМ И ШИРАМ
ПУШТАЈЌИ ВЕТКИ ВО СВОЈАТА УТРОБА
ДА РАЗЛИСТАМ
ДОСТИГАЈЌИ ДО ДЛАБОЧИНИТЕ
ДОСЕГАЈЌИ ДО ВИСОЧИНИТЕ
А НИКАДЕ НИКАДЕ ДА СТИГНАМ
ДА ПОГЛЕДНАМ
И ДОДЕКА ТАКА ВИШНЕАМ И ДЛАБАМ
СЕЧАЧИТЕ НА МОЈАТА ШУМА
МИ ЈА КИНАТ УТРОБАТА

НЕСОНИЦА

ДРВОТО НИКОГАШ НЕМА ДА ТИ ДАДЕ
ДА ЗАСПИЕШ НА НЕГО
НАВЕДУВАЈЌИ ТЕ НА РАЗМИСЛУВАЊЕ
ИАКО СОНОТ
ПТИЦИТЕ СОНУВААТ ДРЕВНИ СНИШТА
ДОДЕКА ЛУЃЕТО ЧЕКОРАТ НА КОЛЕНА
ОД БОЛ
ТОЛКУ СУМ РАЗДРАЗНЕТ
ШТО СИ ЈА ЛУПАМ КОЖАТА
А КРВТА МИ ДОТЕКУВА
КАКО ОД ИЗВОРИ
ДЕВОЈКО ДЕВОЈКО МОЈА
НЕМОЈ СЛУЧАЈНО ДА ЗАСПИЕШ
НА ДРВЕНИОТ МОСТ
ОД ДРЕВНИ СНИШТА

ЗА НЕА

ДРВОТО ЈА ОСТРИ СЕКИРАТА
НАСЛУШНИ СЕ КАЛИ ОД УДАРИ
ПО НЕГОВАТА УТРОБА
ДРВОТО НА ЖИВОТОТ
И НА СМРТТА
ОД ИСКОНИ
ПИШТИ ПО ВЕТРОВИ
ПО ТРАГИТЕ НА КРВТА
ДРВОТО НА ОЧАЈОТ
И НА ОСАМАТА
ПОГЛЕДНИ
СЕ КОВЕ ВО ПЕПЕЛТА
А САМО ШТО САКАВ
САМО ШТО САКАВ
ДА ЈА ЗАПРЕТАМ

КОБА

ЗА ДА СИ ГО ЗАБАВАМ ВРЕМЕТО
ЧЕКОРАМ НА КОЛЕНО
МУДРА СИ СРНО
ШТО МЕ ОДМИНУВАШ
ПО ШУМСКИТЕ ПАТЕКИ
КОГА НАМЕСТО РАЦЕ
КОСКИ ТИ НУДАМ ОД РАМЕЊА
КРВТА В ПОРОИ ШТОМ ПОТЕЧЕ
НИЗ БРАЗДИ И ИЗВОРИ
МОДРО СИ ОКО ЗАЖЕДНЕТО
ВО ДЛАБОК КОРЕН НА ЗАБОРАВ
КОГА НАМЕСТО ЗБОРОВИ
КРИЦИ ПУШТАМ ОД УТРОБА
В НЕМИР СРНО ШТОМ ПОСЕКОВ
СТРУНИ ОД ВЕТКИ И ЛАСТАРИ

ДИЈАЛОГ СО СЛЕПИОТ

ДА ВЕ ПРАШАМ САМО -
ЉУБЕЗНО ЈАС НЕМУ
А ТОЈ МЕНЕ - ШТО Е
ЗАР НАЛИК СУМ НА ДРУГ
НЕ ПРЕСТОРИВ ОЧИ
КАКО ДА МЕ МИНАТ
ДВЕ ЖИВИ МОЛЊИ
ОСЕДЛАНИ В МРАК
- ТОА САМО ИСКРИ
ЗГАСНАТИОТ ОГАН
ПРЕТУРИ СО РАЦЕ
ПО ПЕПЛОСАН ПРАВ
НО ЈАС САМО МИСЛЕВ
КО ДАВЕНИК СЕ В МОРЕ
ВО ЛУДОСТА СВОЈА
В ЧАША БИ ГИ ЗЕЛ
- ШТО ПРЕТУРАШ В ГЛАВА
ПИЈАНА МИСЛА
ОЧИ ЈАС НЕМАМ
ЗА ДРУГИ ДА ЗНАМ
ПРОСТИ НО СЕПАК
НИВ ПЕПЕЛТА САМА
СВЕТЛИОТ ОТСЈАЈ
НЕ ЗГАСНУВА ДО КРАЈ

НЕ ДАРУВАЈ МРТВИ ПТИЦИ

ОД СКАЗНИТЕ ЗА НЕМОЌТА

МОЖАМ ДА ПРЕТРЧАМ НЕКОЛКУ РИДОВИ
И ЗДОГЛЕДУВАЈЌИ ТЕ ОД ДАЛЕКУ
ДА ГО ОПТЕГНАМ СВОЈОТ ЛАК
ШТО ГО НОСАМ ОД РАНИТЕ ВЕТРОВИ
НА МОЈАТА МЛАДОСТ
И ТАКА ТЕ УБИЈАМ

ОД ТВОИТЕ РАНИ
ДА СИ НАПРАВАМ ЦЕР
ЗА МОИТЕ ПОДОЦНЕЖНИ
ОД ТВОИТЕ КРВАВИ РАНИ

ОД ТВОЕТО ГРЛО
ДА СИ ИСПЛЕТАМ СТРУИНИ
ЗА ПЕСНАТА НА ОЧАЈОТ
ОД ТВОЕТО ДЛАБОКО ГРЛО

ОД ТВОИТЕ ЖИЛИ
ДА СИ ИСЦЕДАМ СОК
ЗА МОИТЕ ПРЕСУШЕНИ
ОД ТВОИТЕ НАБРЕКНАТИ ЖИЛИ

ТАКА ОД СИЛНА НЕМОЌ
ДА ЗАПЕАМ

НЕ ДАРУВАЈ МРТВИ ПТИЦИ

НЕ ДАРУВАЈ МРТВИ ПТИЦИ
НА ПРИЈАТЕЛСКИ СРЦА
ТИ РОДЕН ЛОВЕЦ НА БОГАТ ПЛЕН
РАНЕТИ ЈАТА КОГА
КРВТА ЈА ЦЕДАТ В ЧАША
ДА НЕ ЗГАСНАТ ЖЕД

МИСЛОВЕН ЧЕКОР ДО НАС ТЕ ПРАТИ
СО НАСОЛЗЕНИ ОЧИ НА УТРИНИ
НЕ ДАРУВАЈ МРТВИ ПТИЦИ
ДОБРОТВОРУ ВЕЧЕН
СО КРИЛЈА ШТО ПРАЗНУВААТ
НЕОБИЧЕН ЛЕТ

ТИЕ МИ ПЕАТ ЕДНИ ИСТИ ПЕСНИ

ТИЕ МИ ПЕАТ ЕДНИ ИСТИ ПЕСНИ
ЗА ЉУБОВ ВИНО И ГОДИНИ
ПОГЛЕДАЈТЕ - ИМ ВЕЛАМ
КРВ КАПЕ ОД ПОКРИВИТЕ
ПТИЦИТЕ РАЃААТ ПЕЕЈЌИ
И КОГА УМИРААТ
ПТИЦИ НЕСОНИЦИ...
А ТИЕ МИ ПЕАТ ЕДНИ ИСТИ ПЕСНИ

СПЕВ

КОЛКУ ЛИ ПЕСНИ ЗА ПТИЦАТА САМО
В ЛЪУБЕН СЕКОЈ ОД НАС ДА ИСПЕЕ ЗНАЕЛ
А ПОМАЛКУ ОД СЕ ЗА ОНОЈ
КОЈ УМЕЕЛ ДА ЈА ОСМИСЛИ
КАКО ЛЕД
КОЛКУ ЛИ ПЕСНИ ЗА ПТИЦАТА САМО

ТОКМУ ЗАТОА ТИ ВЕЛАМ
ПРОСТИ НА СЕБЕ СИ
ШТО ПРЕД ВРЕМЕ СИ ПОЧНАЛ
ДА РАЗМИСЛУВАШ

ЗАБОРАВ

САМО ДА ГО ЗАБОРАВАМ
ГО НАХРАНУВАМ ТЕЛОТО
ЗА ЗАБОРАВ

САМО ДА ЈА ЗАБОРАВАМ
ЛЕГНУВАМ СО НЕА
ЗА ЗАБОРАВ

САМО ДА ТЕ ЗАБОРАВАМ
ЗБОРУВАМ СО ТЕБЕ
ЗА ЗАБОРАВ

САМО ДА СЕ ЗАБОРАВАМ
ЛААМ ВО НОЌТА
НА ЗАБОРАВ

ПОЧНУВАМ ДА ЗАБОРАВАМ
ЦРНИ ПТИЦИ МИ СЕ ВГНЕЗДУВААТ ВО ОЧИТЕ
КОЊИ МИ УМИРААТ ВО ИЗМАГЛИНИ
МРТВИ ДЕЦА ВО УТРОБА
ПОЧНУВАМ ДА КРВАРАМ ОД БЕС
ОСТАНИ ОСТАНИ КРАЈ МЕНЕ
ПУШТИ КОРЕЊА ОД ТВОИТЕ ПРСТИ
ПРОРТИ
ПОЧНУВАМ СТРАШНО
УЖАСНО СТРАШНО
ДА ЗАБОРАВАМ

МОЛК

КОГА ДОРЕЧЕ
ГО СЕТИ ПРЕДАВСТВОТО НА СОПСТВЕНОТО ЕХО
ЈА СЕТИ НЕМОЌТА НА СОПСТВЕНИОТ ЗБОР
ЗАМОЛКНА
ПОТЕМ ДОЛГО ПРЕМИСЛУВАЈЌИ
ГО ПОДГОТВУВАШЕ
СОПСТВЕНОТО САМОУБИСТВО

НЕПРАВДА НАД ЗБОРОТ

СО СВОЈАТА УБОСТ И ПОРОБЕН ЗБОР
КОЛКУ МУДРО ЉУБОВ ДА ИЗРАЗИ ЗНАЕ
НО ЗАБЛУДА КОЈА И КОЈА ЛИ ЛУДОСТ
ЗА ПРОКЛЕТСТВОТА НАШИ ДА СВЕДОЧИ
И КАЖЕ

СЛАБОСТ

ЕДИНСТВЕНА ЉУБОВ ТИВОК ПОРОД ШТО НОСИ
СО СЕТА СВОЈА БЛАГОСТ НА ПРОСТОДУШЕН ЧИН
РАЗЛЕАНО ЧУВСТВО ТЕЛО ШТО МИ БУДИ
ОД ТОЛКУ УБАВИНИ
ОД ТОЛКУ УБАВИНИ

ПЕСНАТА НА НЕМИТЕ

ОД СВОЈОТ ГОВОР НЕМИТЕ ЛУЃЕ
НАПРАВИЛЕ ТАЈНО ПИСМО
ЗА НИВ САМО РАЗБИРЛИВО

ДОШЛЕ ГЛАСНИЦИ ПРЕД МОИТЕ ПОРТИ
И ОСТАВИЛЕ НЕМА ПОРАКА

НА ВРАЌАЊЕ ПО ПАТОТ ПОСЕАЛЕ
КАМЕНИ СВОНА

ЧЕКОРАМ И СОЛЗАМ
СО ДОЖДОВНИ КАПКИ ВО ОЧИТЕ
ВО ГРЛОТО ГРОМ

А ТИЕ КУТРИТЕ
ЗАСПАЛЕ

3A HEA

ДАЛЕЧНА И ГОЛА

ОСТАВАМ ДЕТЕ ДА МИ ПРОДИРА В ГРАДИ
ПРЕСЛАБ СУМ ЗА СЕКОЈ ДОПИР И ЗБОР
НЕЧИЕ КРИЛО МЕ СЕНИ И МОРИ
НЕЧИЕ ОКО ЗА РАЗНЕЖЕН СОН
ТИ ПАК КРАЈ МЕНЕ БОСА ДА МИНЕП
ДА ПОСЕЕШ МОМИН ОДГОЛЕН СКУТ
ДА ЗАЈДАМ ВО ТИЕ ПРЕДЕЛИ НЕМИ
ПРЕКРШАМ ТЕЛО ОД СЛАБОСТ И БЛУД
КО ПРОСЈАК ДА ДЕМНАМ НАД ПЛАМЕНИ ЗОРИ
И ВЕТЕРЕН ЗДИВ

ДА ОД ТЕБЕ САМО ПРЕВИРАМ МОРЕ
ШТОМ ПРЕСЛЕЧЕШ СТАВА ЗА НЕГОВО ДНО
НЕЖНО ДА ДОПРАМ СТАР ОДГОЛЕН КАМЕН
СТАМЕНА ШКОЛКА ПРЕД НАПУШТЕН ДОМ
ВО ГРЧ НЕСПАН ДА БДЕАМ НАД НЕМИРНИ ВОДИ
ШТОМ РАЗБРАНАТ ДУША И НАРУШЕН СОН
ТИ ЕДНА ШТО САМА И ДАЛЕЧНА ОДИШ
ПРИ ИЗДИШКИ НЕМИ КРАЈ МОРСКИОТ БРЕГ
ВО ПРЕМНЕЖНА ИГРА КОГА МЕ ГУБИШ
И ОД СЕБЕ ДЕЛ

ПОТАЈНА СИЛА МЕ ДЛАБИ И ГУШИ
НЕ СЕТИВ РАЦЕ ДА МЕ ДОПРЕ ШТО
ВО ОВАА РАНА КРВАВА ЗОРА
ПРЕД ОБРАСНАТ КОРОВ НАД САМИОТ ПРАГ
ЕДНА САЛ ГОЛА ТИ ДА МИ ИДЕШ
ПО СТАРИОТ КОЛСКИ НАКРИВЕН ПАТ
В НЕМИР ДА ЧЕКАМ НАД ГОЛИОТ КАМЕН
УМОРНА ТАКА ДА ПРЕСТОРАМ СОЛ
СТАРИЦИ ЖЕНИ КАКО ТЕ НОСАТ
НА РАСОПСЛАНИ КОСИ ВО КУЌНИОТ ДВОР

ОТЕЛОТВОРУВАЊЕ

КАКО БИ СЕ ПРЕПОЗНАЛ ВО ОГЛЕДАЛОТО НА СОНОТ
И КАКВО ИМЕ ЗА СЕБЕ БИ ДАЛ
КОГА МИ НУДИШ ПРОСТА СМИСЛА НА ЛЉУБОВ
ТОЛКУ ЖЕДЕН ДА ОСТАВАМ САМ

И КОЈА ЛИ СЕНКА НАД МОЕТО ЧЕЛО
ОД ПРОКЛЕТА НУЖДА ДА МИ ДАВА ЧЕСТ
ЗА СТРАСТА ДА ЗБОРИ СИЛНО И СМЕЛО
ДА СВЕДОЧИ МУДРО ЗА СВОЈАТА СВЕСТИ

НЕЛИ СИ СЕГА ПОДРУГА МИСЛА
ЗАБЛУДА ЧИСТА И НЕЛИ СИ БОЛ
ДА СЕТИШ В ЧАСОТ ОПОЈНА ИГРА
СРЕД ПОТАЈНО СВИЕН РАЗНЕЖЕН СОН

ШТО ПОДАВАШ РАЦЕ ЈАС БЕЗДРУГО МОЖЕН
ЌЕ СВИЈАМ КРИЛО НАД ТВОЈАТА ЌУД
ЌЕ БИДАМ ТОКМУ И ТОЛКУ БЛАЖЕН
СВЕСЕН ЗА СЕБЕ НО ЗА ТЕБЕ ЛУД

ОД СОНОТ САМО ПРЕМРЕЖНИ СЛИКИ
КОЛКУ ДА СЕ РЕЧЕ НЕКАДЕ СУМ БИЛ
НО ТИ ШТО РАЃАШ ЈАТА НА НЕБЕСНИ ПТИЦИ
ТИ НАЈДОБРО ЌЕ КАЖЕШ КАДЕ ГНЕЗДО СВИВ

НА ПОСТЕЛА ОД ВОДИ

И ВОДИТЕ СИ НАШЛЕ СВОЕ МИРУВАЊЕ
ПРЕД ОЧАЈНАТА ПОМИСЛА НА ПАЃАЊЕТО
И СМРТТА ЗНАЕ ЗА СВОЕТО РАЃАЊЕ
КОГА НЕ ОБЗЕМА
ДОДЕКА ТИ ПРЕБИРАШ
БЕСНИ БРАНОВИ ТИ ЈА КИНАТ УТРОБАТА
РАНИ ВЕТРОВИ ТЕ РАЗНЕСУВААТ
ДОДЕКА УМИРАШ ЕДНОСТАВНО
СО ТРЕПЕТЕН ЗВУК НА ВОДЕНИ СТРУНИ
НА ГРИВИ ОД КОЊИ РАЗИГРАНИ

СУДБИНСКА

ДОДЕКА ОНА ГО ВАРЕШЕ МОЕТО КАФЕ
ЈАС ГО СЛАВЕВ НЕЈЗИНИОТ ЈОВАН КРСТИТЕЛ
СЛУШАЈЌИ ПЕСНИ СЛАВЕНИЧКИ
НИШТО ПОВЕЌЕ НЕМАШЕ МЕЃУ НАС
ВО МЕЃУВРЕМЕ МИНА СЕ
И НЕЈЗИНИТЕ ЗДОДЕВНИ ГОСТИ
И НЕЈЗИНИТЕ ПРЕКРАСНИ ПОГЛЕДИ
И МОЕТО СИРОМАШНО ДОДВОРУВАЊЕ
НА КРАЈОТ ОСТАНАВМЕ
ЈАС МОЈАТА ПАПКА ПОЕТИ
И ЧАША ЦРВЕНО ВИНО ПИЕЈЌИ
САМО ДА ДОГОРАМ

УТРИНАТА ЈА ЗАТЕКОВ ВО НЕЈЗИНАТА СОБА
И ЧИНЕВ НЕШТО ОД НЕА СУМ ЗЕЛ
КОГА НЕЖНО МЕ ПОМИЛУВА

ПОДОЦНА САМО ПОДЗЕМАВ СИЛА
ЗА ПОЗДРАВ ВЉУБЕН ВО ЕДЕН ЗДИВ
КОГА НА ПРАГОТ ТАГОВНО МИ РЕЧЕ
БОЛЕН СИ ТИ

КОГА ЈА ПРОСЕВ

ЈА ЗАСМЕАВ СО МОЛИТВАТА НА ДЕНОТ
УТРИНАВА КОГА ЈА ЗАТЕКОВ РАСПОСЛАНА ПО КРЕВЕТОТ
И ПОДАДОВ ПРСТ МЕСТО УСНИ
И МОИТЕ РАЦЕ ПРЕКРШЕНИ
ЉУБОВ ШТО ГОРИ ВО ПЛАМЕНИ ОЧИ
СИЛНО ШТО ПЕЧЕ И ДЛАБОКО БОЛИ

СЕ НУРНА ВО ТАА ПОСТЕЛА МЕКА
ШТО ПОДАВА НЕЖНОСТ ОД ШЕПОТЛИВ ГЛАС
ПОМИСЛИВ САМО А МОЖЕБИ САКА
ИСПЛЕТЕН ВЕНЕЦ БЕЛ ПРЕВЕЗ НА ДЛАНКА

РАСТРЕСЕ КОСИ НАД МЕНЕ БУЈНИ
МИ ПОДАДЕ ОЧИ НАСОЛЗЕНИ
ПРЕКРАСНО ИЗВИ МОМИНА СТАВА
ДОВЕКА ДА РАЃА
ДОВЕКА ДА ЉУБИ

ПОМАЗАНИЕ

ТИ НЕ БРИШЕШ СОЛЗИ КРЕВКИ
ПОТЕКЛЕ НИЗ ОБРАЗ ДРУГ
ЗА ТЕБЕ Е СВЕТОТ СЕНКА
ШТОМ МОЌТА Е САМО СЛАБОСТ
ЗА ТЕБЕ Е СОНОТ СТВАРНОСТ
ШТО БЕГА ОД СЕБЕ САМ
ЗАР ЛЌУБОВТА КРВ И ПЛАМЕН
НЕ ЌЕ ЗГАСНЕ В ЧАСОТ ШТОМ
ТЕ ПРОКОЛНАТ МРТВИ ПТИЦИ
ЗАБОРАВЕН НЕКОЈ ЛЕТ
И ЗАР МУДРОСТ ГРБАВ ЧЕКОР
ШТО ПОДАВА ДАР ДА ТЕЖИ
ПОМРАЧНА ОД КОРЕН ЌЕ Е
ШТОМ ИСКАПЕШ ТЕЛО В СКУТ
ЌЕ ПРЕСРЕТНАМ СТАРИ ЖЕНИ
НА РЕЧНИЦИ ОД ДАМНИНА
ДА НИ ПРОСТАТ ШТО ТЕ СОНИВ
ВО РАНИ МУГРИ РАСПОСЛАНА
ТИ ШТО ГРЕШНИ МИСЛИ БУДИШ
ПОД ПАЗУВИ ОРОСЕНИ
ДА ТЕ ЗЕМАВ В ДРВЕНО КРИЛО
СО ВЛАЖНИ РАЦЕ ТЕ ПОМАЗАТ
ЗАШТО ВЕЛАТ УБОСТ КЛЕТА
ДУША ТИ НАГРАДИЛА

УТРИНСКА

ПРОЛЕТНО КРШТЕВАЊЕ
ТРОШНО ЗДРАВЈЕ
ПРЕСЕЧЕНА ПОГАЧА НА ДВЕ

ИСТУРЕНИ ПОРТИ
ЧАША ЦРВЕНО ВИНО
ПРОКАПЕНА ЗОРА

РАСПОСЛАНО ТЕЛО
ПОРОЈНИ ВОДИ
КОСИ РАСПУШТЕНИ

СЕ ЗБОГУВАВ СО ВЕЧНОСТА
КОГА ЈА ВИДОВ
КАКО СЕ БУДИ

ПОДАРОК

ОД ЖИВОТОТ СКРБ
ОД ТЕБЕ СОЛЗА
ОД СТАРЕЦОТ ЧАША ЦРВЕНО ВИНО
ГИ ПОИСТОВЕТУВАМ СО МОЈАТА НАСЛИКАНА ДУША
И ДОБИВАМ ПЛАМЕНИ БОИ
ЗА ПРОКЛЕТО ДА ТЕ ОБОЈАМ

BO MEÍYBPEME

ВО МЕЃУВРЕМЕ

ДОЖДОВИ ШТО ЗБЛИЖУВААТ СКАРАНИ НАРОДИ
КАКО БЛАГОРОДНОТО СЕМЕ НА ПЛОДОРОДИЕТО
ЌЕ ПОТЕЧАТ ВО МЕЃУВРЕМЕ
КОГА КРВТА ЌЕ ЗВРИЕ ВО НАБРЕКНАТИ ЖИЛИ
А ВОДАТА ЌЕ ОСТАНЕ ДА НАПОЈУВА
ПРЕСУШЕНИ ИЗВОРИ

ВЕТЕРОТ ЌЕ ПРИРЕДИ ЕДИНСТВЕНО ВРЕМЕ НА ДОБРЕДОЈДЕ
НЕБОТО ЌЕ ЗБЛИЖИ ПОДАДЕН СВЕТ НА ТАКУВАЊА
ЧОВЕКОТ ЌЕ ЗБОРУВА СО МИТСКИОТ ЈАЗИК НА КАМЕНОТ
ШТО НЕКОГАШ БЕШЕ ЛЕБ

УБАВИНАТА ЌЕ СЕ СПОЗНАЕ САМАТА СЕБЕСИ
ВО СВОЕТО ПРВО НУДЕЊЕ БЛАГОСЛОВ
ОТВОРЕНИТЕ РАНИ ЌЕ ЗАЦЕЛАТ

ВО ИЗЕДНАЧЕНОСТА НА БОЛОТ
И СЕ ПОМАЛКУ ЌЕ СЕ ТАГУВА
ЗА ИЗГУБЕНОТО

ЗА СВЕТОТ ЌЕ ЗБОРУВА ПРИПРОСТ ЧОВЕК
ЗБОРОТ ЌЕ ЗНАЧИ САМО ЗБОР
ДАЛЕЧИНИТЕ ЌЕ ПРЕТСТАВУВААТ НАСУШНА ПОТРЕБА
ДА СЕ БИДЕ ТАМУ

ЉУБОВТА НЕМА ДА МУДРУВА
БЕЗ ВЕРА ВО ПОДОБАР ЖИВОТ
ДУХОТ ЌЕ ЖИВЕЕ ВО ВИДОКРУГОТ НА ВЕЧНОСТА
СО РАЗИГРАНО ЧУВСТВО НА ПРАСТАР НАГОН
ШТО ПОВТОРНО НЕ РАЃА

СВЕТО ВИДЕНИЕ

БЛЕДАТА ИГРА НА СМРТТА
И НАЈТЕМНИОТ ДЕЛ ОД ПЕКОЛОТ
ВО МАТНИОТ ПОГЛЕД НА МОИТЕ ОЧИ
СТАРИОТ СВЕТ ШТО БЕСШУМНО ТОНЕ
И БЕЗРЕДИЈАТА НА ИЛЈАДА ПОМЕШАНИ СТАПКИ
НА ЕДЕН КРАТОК ЖИВОТ

КАДЕ ДА СЕ ПОБАРА
РАЃАЊЕТО НА ГОЛЕМИОТ ДЕН

НЕМИ ВИДУВАЊА БЕЗ ПАТ ШТО ВОДАТ
ПРЕСУШЕНИ ГРЛА СРЕДЕ ДЛАБОК ВИР

ВО КОЈА ЗЕМЈА СЕ ПРАЗНУВА
И КОЈ НАРОД ПЕЕ

ПРАЗНО ОСТАНУВА И ПРАЗНО ДА СЕ НОСИ
ТЕШКИОТ ТОВАР НА НАШЕТО СТОЛЕНИЕ

ПРОШЕТКА

ЧЕКОРИМЕ НИЗ ВРЕМЕТО
ТЕШКИ СЕ ОВИЕ КАМЕЊА
ШТО СЕ НАПЛАСТИЛЕ ПО УРНАТИНИТЕ
ЦРНИ СЕ ОВИЕ ЈАТА ОД ПТИЦИ И ОБЛАЦИ
МОДРО Е ОВА ОКО ШТО НЕ УСПИВА
ЧЕКОРИМЕ НИЗ ПИР
ОСАМЕНИ
МАГЛИ НЕ ВЛАЖНАТ НАД БРЕГОВИ ОД ПЕПЛИШТА
КРИЦИ НЕ БУДАТ ОД КЛУНОВИ ИЗГНИЕНИ
КОСКИ ПОД ПАЗУВИ
ЧЕКОРИМЕ НА КОЛЕНА
ГОЛИ ОД СИЛЕН НАЛЕТ НА ВЕТРОВИ
САМИ ПРЕД ЖЕДНИ БРАНОВИ ЗАПЕНЕТИ
СО ВЕЧНА МИСЛА И ИЗГОРА
ЧЕКОРИМЕ БЕЗ ЗДИВ
ЗАНЕМЕНИ

ДОДЕКА ЧЕКОРИШ

МАЛКУ ШТО ТРЕБАЛО
ДА СЕ НАЧНЕ ОД МИНАТОТО
ЗА ДА СЕ ДООБЈАСНИ
СМИСЛАТА НА ГОДИНИТЕ
ТРАГИТЕ ВОДАТ ПО ИСТИ ПАТЕКИ
КОГА НОЗЕТЕ КРВАРАТ
ОД ОСТРИОТ ЗАСЕК ПО КАМЕЊАТА
КОРАБИТЕ ОСАМНУВААТ
МИРНИОТ ТЕК НА ВОДИТЕ
ПРОДОЛЖЕН Е ШЕПОТ НА ВЕКОВИ
НИЗ КОИ КРВТА САМО БРАНУВА
ПО БРЕГОВИ НА ОСАМА
ПРВИОТ ЧИН НА ЛЌУБОВТА
СЕКОГАШ Е И ПОСЛЕДЕН
САМО ТЕЛОТО СЕ МЕНУВА
САМО ЕДНО ОКО ЗАГЛЕДУВА
ДРУГОТО СЕНИ И ТРЕПЕРИ
САМО ЕДНА НОГА ЧЕКОРИ
БЕСНИОТ ВИК НА ДАЛЕЧИНИТЕ
ИЗГУБЕНО Е ЕХО
НИЗ ГУСТИТЕ ШУМИ НА ЗАБОРАВОТ
ТИ ПРВА ЌЕ СЕТИШ
ШТОМ ПОСЛЕДНА ЧЕКОРИШ
ТЕШКО СИДРО ВО УТРОБА

ПОТОА ЗАПЛИВАЈ

ВНИМАВАЈ ОГНОТ ДА НЕ ЗГАСНЕ

ВНИМАВАЈ ОГНОТ ДА НЕ ЗГАСНЕ
КОГА ГИ МЕШАШ БОИТЕ
ПО БЕЛОТО ПЛАТНО НА ЗАБОРАВОТ
ОЧИТЕ САМИ СЕНАТ
РАЦЕТЕ ДОЛГО ТРЕПЕРАТ
ДОДЕКА КРВТА БРАНУВА
ПО ДРВЕНИТЕ КОРИТА
НА КОРАБИТЕ
ВНИМАВАЈ ОГНОТ ДА НЕ ЗГАСНЕ
КОГА ГИ МЕШАШ БОИТЕ
ПО КАМЕНИТЕ ПЛОЧИ
НА ГРОБНИЦИТЕ
СВЕЌИТЕ САМИ ГОРАТ
ДРВЈАТА ПЕПЛОСУВААТ
ДОДЕКА ВЕТРОВИ БЕСНИ
НИЗ ШУМИ СЕ ГЛАСАТ
ДА ПОЖАРАТ
ВНИМАВАЈ ОГНОТ ДА НЕ ЗГАСНЕ
КОГА ГИ МЕШАШ БОИТЕ
ПО ОПТЕГНАТИТЕ КОЖИ
НА ПАЛИМПСЕСТИТЕ

НЕМИ ВОИНИ

КОГА ГИ ИСТУРАА ГРЛАТА
ЗА ГРОМОК ПОВИК
ПРЕД МИСЛАТА НА ОЧАЈОТ
ЗАПУШТЕНИ ВО СВОЈОТ НЕМИР
НА ДОБРОЧУДНИ ТЕЛА
СО ВОДЕНИ ОЧИ РАСФРЛАНИ
ПО ВОДАТА НА БЕСКРАЈОТ
И КОГА ГО ПОЧУВСТВУВАА ЗДИВОТ
ОД ПРЕНАПРЕГНАТИ ГРАДИ
ЗА ПОДОЦНЕЖЕН ЧЕКОР НА ПРЕКОРОТ
КОГА НЕМАШЕ ОД КАДЕ ДА СЕ ЗБОГУВА
А РАЦЕ ДА НЕ СЕ ПРЕМОСТАТ
ОД ОЧИ РАСКРСТЕНИ

ТОГАШ ГИ БЕА ВИДЕЛЕ
ВО СЕНКИ ИСПЛЕТЕНИ
ОД ИСКОВАНИ ЧЕЛА
ПО ПАТОТ КАКО ЧЕКОРАТ

СТРАДАЛНИК

МУ КРШЕА РАЦЕ НОЗЕ
СТУДЕН КАМЕН НА ГРАДИТЕ
А ЗБОРОТ КИПИ ЗБОРОТ ГОРИ
ВО УСТАТА ЗАТАЕНА

МУ ВАДЕА НОКТИ ЖИЛИ
ЗАБИ В КОРЕН ПОБЕЛЕНИ
КРВТА ГРУТКА ЗАДОЕНА
ДЛАБОКА И БЕЗ ЗДИВ

ЛУТИ РАНИ МУ ЛЕЧЕА
СОЛ ШТО ОГАН МУ НАНЕСЕ
ДА ГО ВИДАТ В РАНИ МУГРИ
КАКО ТАЖИ КАКО ПЛАЧЕ

СЕ ДОСЕТИ НЕКОЈ ОД НИВ
ОЧИТЕ МУ ГИ ВРЗАА
ТЕМЕН ПРЕВЕЗ ГО ДОБОЛИ -
ТА ПРОЗБОРЕ

РАЃАЊЕ

ОБАА БЕЛИНА МЕЃУ МОИТЕ ПРСТИ
ОВАА БЕЛИНА НАОКОЛУ
ЧУВСТВУВАМ КАКО ДЛАБОКО НЕГДЕ
ПРОДИРА В ГРАДИ
ЧУВСТВУВАМ КАКО ПРЕКРИВА СОН
САМЕНО ДЕТЕ НАЛИК НА ЖЕНА
НАД ПОСТЕЛА СНЕЛО
БЕЛО НА ДЛАНКА